

Grundloven og den Ret, der er os lobet og bestemt, træde sammen op imod alle dem, der træde paa den og vil tage den fra os. Hvad gælt er der i det? Det er jo noget, som alle Venstremænd have været enige om, og er der nu nogen af dem, der begynde at „vende Hæl“, saa maa det blive deres Sag, derfor slutter jeg mine Bemærkninger med, at jeg vil ikke stemme og heller ikke anbefale andre at stemme for at give 1,000 Kr. til at oprette et nyt Soldaterhjem, hvor den mest udbredte Presse, som findes i Kjøbenhavn er ubvist og ikke maa have Lov til at ligge fremme. Det forekommer mig, at det vilde være aldeles urigtigt af os at støtte en Institution, som ledes paa en saa ensidig politisk Maade. Vi sidde ikke her for at give Statens Penge ud til det ene eller det andet Parti. Jeg kan derfor ikke stemme for denne Bevilling og vil anbefale saa mange, som ere enige med os to enlige Fugle i Finansudvalget i det Kapitel at stemme mod disse 1,000 Kr.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

L. Dinesen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, har i alle sine Udtalelser, der mere eller mindre eller slet ikke kom Sagen ved, ogsaa draget mig ind, uagtet jeg ikke har haft Ordet under dette Afsnits Forhandling. Naar jeg har bedt om Ordet for denne korte Bemærkning, er det ikke for at svare det ærede Medlem, men for at sige, at jeg efter gammel Erfaring ved, hvor saa det er blandt dem, der kende det ærede Medlem, der tro paa, at der er nogen som helst Åbør, i det, det ærede Medlem siger.

Formanden (Høgsbro): Dette Udtryk burde det ærede Medlem ikke have brugt.

Buff: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Buff: Jeg har jo ingen Grund til at imødegaa det ærede Medlems uartige Bemærkning, thi Formanden har jo i dette Stykke svaret for mig. Denne gamle Parlamentariker er altsaa kommen saa vidt, at han skal staa op og i en kort Bemærkning overskalde mig med Udtryk, som jeg ikke kan gentage og imødegaa, fordi Formanden har fundet dem utilstedelige i Tinget; ellers vilde jeg nok have tilladt mig til denne korte Be-

mærkning at sige nogle flere Bemærkninger, thi jeg skal kun sige . . .

Formanden (Høgsbro): Efter at det brugte Udtryk er paatalt, bør det ærede Medlem ikke længere opholde sig derved.

Buff: Jo!

Formanden (Høgsbro): Nej, Formandens Ord maa følges.

Buff: Har jeg Ordet eller ikke?

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem har ikke faaet Ordet undtagen for en kort personlig Bemærkning, og videre Omtale af den paatalte Ytring, der maa betragtes som bortfalden, kan ikke tilstedes.

Buff: Ja, saa er jeg jo nødt til at frasalbe Ordet.

C. Thomsen: Jeg var i Gaar flere Gange fristet til at begære Ordet, men jeg opgav det, fordi jeg syntes, at Diskussionen blev mere og mere udtyndet, og jeg havde haabet og ventet, at Forhandlingen om det Afnit, som i Øjeblikket er paa Dagsordenen, vilde have været endt i Gaarsmødet. Jeg havde saa meget mere Grund til rolig at kunne frasalbe Ordet i Gaar, som det, der var kommet frem under Diskussionen, var noget, der maatte erkendes at være temmelig stærkt fortærpet. De Vædringsforslag, der ere stillede af Flertallet, ere jo de samme, som vi have set stillede omtrent i de sidste 6—7 Aar; de have ofte været motiverede af Ministeren og imødegaaede her i Tinget og at gaa videre ind paa dem er derfor lidet fristende, saa meget mere som det fra Flertallets Ordførers Side jo udtrykkelig er sagt, at det lige over for dem ikke er sajlige Grunde, der beviste de paagældende Rægtelser, men derimod det rent politiske Hensyn, Hensynet til de provisoriske Bevillinger og til, hvad der har været vedtaget i Folketinget i foregaaende Aar. Lige saa lidt fandt jeg nogen særlig Grund til at gaa ind paa det ikke mindre fortærpede Tema om de store politiske Spørgsmaal. Da Diskussionen er trukken ud til i Dag, og ogsaa disse sidste ere bragte frem under Forhandlingerne i dette Møde, vil jeg dog for mit Vedkommende, for at ikke Tavshed fra vor Side skulde betragtes som Godkendelse, nedlægge en bestemt Protest imod Rigtigheden af, hvad der saaledes er fremkommet, særlig vedrørende de Ønster eller Tanker, vi maatte have haft eller have. Vi frygte ingenlunde, som det